

Rodnemu jeziku.

(Poleg maloruskega izvirnika.)

Jezik rōdni, govor rōdni,
Od Boga nam dani,
Kdor te zabi, nima srca,
Kamen v prsih hrani!

Ni ga možno pozabiti!
V tem jeziku, mali
Deca še, Bogu smo prošnje
Prve pošiljali.

Je li možno pozabiti
Jezik, ki učila
Mati nas je govoriti,
Mati naša mila?

Pevali smo v tem jeziku,
V igrah govorili,
Pravili povesti mične,
Ure si sladili.

Jezik rōdni, govor rōdni,
Od Boga nam dani,
Kdor te zabi, nima srca,
Kamen v prsih hrani!

Ź. A.

29. Prva vijolica.

*Andante.**P. Angelik Hribar.*

1. Obšla sem vso okolico, Da našla bi vijoli-co, Ha, tu je
2. Do-voli, oj cvetica, mi, Ti prva med sestricami, Izgrebla
3. V gredico te vsadila bom, Z vodico te pojila bom, Branila
4. Kar si želiš, imela boš, Pa cvéla in duhtéla boš, Domú zdaj

1. je-dna; oj ve-se-lje! Iz-pol-njene so moje že-lje.
2. bom te z gručo celo, Skrbno, dá te ne bo bo - lé-lo.
3. sla-ne te stru-pe-ne In to-če, da te ne za - dene.
4. ur-no kar mogoče. Da ti ne škodi solnce vro-če.

Jož. Stritar.

